

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף

עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]

מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת מנחות

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאו' = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - ע"י בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיך.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך

נא להעיר הערות

כל הזכויות שמורות

תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36

פעיה"ק ירושלים תובכ"א

טל : 571-2016 (02)

פ"ח התודה היתה באה

גמ' עו: - עט:

לחמי תודה - איפה לחמץ (= עשרון לחלה = $\frac{1}{2}$ קב ירושלמי לחלה) [ג"ש לחם לחם משתי הלחם, תביאו (בשתי הלחם)]
ואיפה לג' מיני מצה ($\frac{1}{3}$ עשרון מדברית = $\frac{1}{2}$ קב ירושלמי לחלה) [על חלת לחם חמץ - כנגדם הבא מצה]

תרומת לחמי תודה - מן המחובר (רש"י כת"י - כולן בכלי א', רש"י שלנו - המ' חלות שלם) [ממנו],
לא פרוס [אחד], מכל מין [מכל קרבן], ספק אי חייבין מיתה וחומש ואי מדמעת

לא ינתח בשר קודם שינטל אימורים [ירים ממנו]

למילואים - ג' מיני מצה, לשלמי נזיר - רק חלה ורקיק

כה"ג המתקרב לעבודה ולא עבד כשהיה הדיוט מביא ג' עשרונים (רש"י שלנו - לתחלת עבודה, מינוי לכה"ג,
שנמשח לכה"ג; רש"י כת"י - לעבודת הדיוט, לעבודת כה"ג, לחביתין)

שחט על פ' חלות - חזיקה - קדשו מ', ר' יוחנן - לא קדשו [מח' אי כוון לאחריות או לקרבן גדול, אי
כלי שרת או סכין (גרוע/אלימא) מקדש שלא מדעת מה שראוי]

שחיטה לא מקדש הלחם: (1) כשהלחם חוץ לחומה (ר' יוחנן - דבית פאגי (רש"י שלנו - הר הבית, רש"י כת"י -
ירושלים), ר"ל - דעזרה [על - בסמוך]), (2) כשלא קרמו פני כולן,
(3) שחט שלא לשמן, (4) נמצאת טריפה, (5) בע"מ ואף דוקין שבעין לר' יהושע לר"מ,
(6) חוץ למקומו לר' יהושע (ור"א הודה) לר"י (ור"מ חולק)

שחיטת זבחים חוץ לזמנו - אם עלתה לא תרד,

חוץ למקומו - לרבא תרד, לרבה לא תרד (ב' לשונות אי הדר ב')

נמצא זבח פסול - אם יש זבח אחר זבוח יקריב המנחת נסכים עמו [לב ב"ד מתנה (בקרבת ציבור)] אבל
אם אין זבח זבוח גזרה יאמרו דמותר לשנות הנסכים

רב חסדא - אסור לשנות שמן למנחה אחרת [דגופה דמנחה הוא - וא"א להתנות]

לר"ש תמידים שניתותרו אין נפדין תמימים [יש תקנה - לקיץ הזבח, לרעה - ולא התנו]

רש"י עז. - עט:

אונאת שתות אין המוכר יכול לחזור [שיהא ללוקח מה לאכול]

מח' אי הוי היקש מהיקש בהימנו ודבר אחר - רש"י - דאינו מלמד מה שהוא לומד בהיקש, דיליף לההוא
קרבן עצמו, רש"י כת"י - דילפינן מהיקש וגם ממה שכ' בגופיה (לרש"י זבחים - ג"ש)

לג' פי' רש"י שלנו רבוכה = חלוט בשמן, רש"י נג. - במים רותחין

לרש"י כת"י - דצריך מנחת חינוך לעבודת כה"ג ביו"כ

שחיטת חוץ לזמנו קידש הלחם - רש"י שלנו - פסול לאחר שחיטה, רש"י כת"י - פסולו בקודש

ב' לשונות ברש"י אם איל המילואים הוי קרבן יחיד או קרבן ציבור

שחיטת הזבח (וזריקה (וגם העומד ליזרק ונשפך) לראבר"ש) מקדש הנסכים [זבח ונסכים] -
לרש"י - ליפסל בלינה וביוצא

גמ' עט: - פג:

תודות שאינן טעונות לחם: (1) וולד תודת נדבה, (2) תמורה, (3) הפריש לאבודה או (4) לאחריות
(או (5) לר' יוחנן וולד של תודת חובה (רש"י כת"י - הרי עלי, ד' צריכין להודות) רק הקרב ראשון בעי לחם
[ר' יוחנן - מתכפר בשבח הקדש (ושמואל חולק)])

הפריש לאבודה שהפריש לאבודה -

לרבא - נתכפר בראשונה, גם השלישית טעונה לחם [רש"י שלנו - מרבה בתודות, רש"י כת"י - דחליפי

שניה הוא ושניה לא קרבה], נתכפר בשלישית, הראשונה טעונה לחם

לאב"י - תמיד לאחר כפרה אין לחם. וכן מח' לענין רעייה בחטאות - לאב"י תמיד מתות
ב' צדדים בגמ' במקדיש מעוברת לתודת נדבה אם הולד תודה בפנ"ע [אם שייר משוייר - לאו ירך אמו]
ושניהם טעונים לחם או רק שבח הקדש ואינו טעון לחם
מעות לחמי תודה שנתותרו - אין מביא בהן תודה [תודה לא איקרי לחם]
"תודה עלי מחולין ולחמה ממע"ש" - יביא אף לחם מחולין [כבר נתחייב בלחם - ואינו בא אלא
מחולין]
"תודה ממעשר ולחם מחולין" - כשר [רש"י שלנו - לא גריר דלא הביא כעיקר מצותה, (גמ' - כאומר לפטור
תודת פלוני)]
רש"י (לשטמ"ק) - לחם ממעשר ואם מחולין תע"ב
הרי עלי לחמי תודה - מביא תודה ולחמה [סוף מילתא נקט]
"תודה בלי לחם" לב"ש יביא לחם [תפוס לשון ראשון], לב"ה פטור [נדר ופתרון עמו (רש"י - חזר מתודתו
תכ"ד, ל"ב דרש"י שלנו - סבור הייתי שמותר)]
לא יביא לחמי תודה מחיטי מע"ש [כשלמים דאין גופן מעשר], ממעות מע"ש יביא,
מחיטין הלקוחות ממעות מע"ש - לר' ירמי' יביא, לר' זירא לא [כשלמים - אין מין מע"ש]
המתפס מעות מע"ש לשלמים -
לר"י דממון הדיוט - חל (והפודה בעי ב' חומשין)
לר"מ - לר' יוחנן - חל [דמעשר קרב/קרי שלמים]
ר' אלעזר, ר' אמי - לא חל [לא אלימי קדושת שלמים לחול אקודשת מע"ש]
לוקח חיה לבשר תאווה ובהמה לשלמים ממעות מע"ש - העור יוצא לחולין
אבל איפכא - העור עדיין בקדושת מע"ש [לרש"י כת"י - אין דרך מקח בכך]
כל חובה - רק מחולין [היקש צאן ובקר לזבחת פסח [ר"א - פסח כפסח מצרים דלא היה מע"ש [דנין
משא"א, ועבדת]], ר"ע - זאת התורה ולחטאת [פר יו"כ משלו]]
נסכים תמיד מחולין (רש"י שלנו - אפי' ה"ז זבח ונסכים) [לרש"י כת"י - דכליל]

רש"י פ. - פא.

רש"י כת"י - זו תודה וזו לחמה - אבדה התודה אבדה הלחם [לחם גלל תודה]
תנופת תרומת לחמי תודה עם חזה ושוק
הקדיש מ' מתוך פ' לא הוי חולין לעזרה -
רש"י שלנו - דאלו שהכניס ליחשבינהו מְהַי מ' דקדשו,
רש"י כת"י - לאחריות = צורך גבוה אע"ג דהן חולין,
גי' ברש"י כת"י אצלינו - לאחריות - כל פ' קדשי